

|| Παρμενίδης 8.21 τὼς γένεσις μὲν ἀπέσβησται καὶ ἄπυστος ὄλεθρος. Πρβλ. ἀπολήγειν, ἀπολείπειν, παύειν.

ἀποσκνιφοῦν. Ἐπισκοτίζω, obscure, Ἐμπεδοκλῆς 42 ἀπεσκνίφωσε δὲ γαίης.

ἀπόσκοπος. Ἀστοχος, wide of the mark, Ἐμπεδοκλῆς 62.3 οὐ γὰρ μῦθος ἀπόσκοπος οὐδ' ἀδαήμων.

ἀποσπᾶσθαι. Ἀποσπῶμαι/ἀποχωρίζομαι, be separated, Δημόκριτος 32 ἐξέσσονται γὰρ ἄνθρωπος ἐξ ἀνθρώπου καὶ ἀποσπᾶται.

ἀπόστασις. Ἀπόσταση/διάστημα, distance/interval, Ἀρχύτας 1.19 τὸ μᾶκος τᾶς ἀφ' ἀμῶν ἀποστάσιος.

ἀποστεγάζειν 1. Ἀνοίγω/ξεσκεπάζω, open/uncover, Ἐμπεδοκλῆς 100.14 εἰσόκ' ἀποστεγάσῃ πυκινὸν ῥόον 2 (συνών. ἀποστέγειν). Καλύπτω, cover up, Ἐμπεδοκλῆς 42 ἀπεστέγασεν δὲ οἱ αὐγὰς.

ἀποστέγειν (συνών. ἀποστεγάζειν). Συγκρατῶ, restrain/check, Ἐμπεδοκλῆς 84.10 ὕδατος μὲν βένθος ἀπέστεγον. Πρβλ. στέγειν.

ἀποσχᾶν. Διατέμνω/σχίζω, cut across/split, Διογένης 6.37 ἕτεραι (sc. φλέβες) ὀλίγον ἐλάττους, ἃς ἀποσχῶσιν ὅταν τι ὑπὸ τὸ δέρμα λυπῇ.

ἀποτμήγειν. Ἀποκόπτω/ἀποχωρίζω, sever, Παρμενίδης 4.2 οὐ γὰρ ἀποτμήξει τὸ ἐὸν τοῦ ἐόντος ἔχεσθαι. Πρβλ. τέμνειν.

ἀποτομή. Ἀποτομή/ἀποκοπή, cutting off, Λεύκιππος A 1 (DK II 70,29) κατὰ ἀποτομήν ἐκ τῆς ἀπείρου A 24 (DK II 77,30) ἀποτομήν ἔχουσα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου.

ἄποτον (ἀντίθ. πότιμον). Μὴ πόσιμο, undrinkable, Ἡράκλειτος 61 ἀνθρώποις δὲ ἄποτον.

ἀποτρέπιν. Ἀποτρέπω/ἐμποδίζω, avert/hinder, Ἐμπεδοκλῆς 3.1 ἀλλὰ θεοὶ τῶν μὲν μανίην ἀποτρέψατε γλώσσης.